

dét er et ganske klækkeligt Beløb til Udvildelse og Ombyggelse af Banegaarden i Kjøbenhavn.

Jeg har endnu et lille Motiv til at holde saa stærkt paa, at man gør Sagen færdig med det samme og gennemfører den, jeg havde nær sagt, saa snart som muligt, det er det, at det er ret utænkeligt, at man kan realisere Arealerne paa den nuværende Banegaard nogenlunde op mod de Priser, som det skønnes — det er jo ikke nævnt udtrykkeligt — der maa være regnet med, vistnok omtrent en 50 Kr. pr. Kvadratalen. Det er ret utænkeligt, hvis de paagældende Købere endnu en ubestemt Aarrække skulle have Maskinværkstederne, Lokomotivremiser o. s. v. til Naboer. Det er vistnok nødvendigt for at faa et nogenlunde klækkeligt Beløb ud af Salget af Arealet at frigøre det helt.

Imidlertid jeg bør jo ikke indskrænke mig til udelukkende at drage den pessimistiske Side frem. Jeg bør maaske nævne, hvad jeg kunde ønske gjort med Hensyn til Kjøbenhavns Personbanegaardsforhold, og der kan jeg ikke nægte, at jeg har ikke i de 10 Aar, der ere gaaede siden sidst, kunnet blive overbevist om, at det var det eneste saliggørende at gaa fra den aldeles ypperlige Beliggenhed, Banegaarden nu har, til en anden Plads, der, selv om den ikke er afsides — det tør man jo ikke sige — dog ikke tilnærmelsesvis frembyder de Fordele og Behageligheder med Hensyn til Beliggenhed og Benyttelse som det nuværende Banegaardsterræn. Eet er ret ejendommeligt, at der ved den Konkurrence til en ny Banegaard ved Kjøbenhavn, som var udskreven for et Par Aar siden, af de indkomne 21 Projekter — bortset fra det, som Statsbanerne selv har lavet — kun var 4, der baserede deres Forslag paa en Flytning til Syd for Vesterbrogade, medens de 17 — og deraf var der mange, der maatte gives Præmie — vare beregnede paa at blive paa den nuværende Plads, ganske vist med nogle Modulationer, en Flytning lidt mere eller mindre til den ene eller den anden Side, men dog hovedsagelig paa den nuværende Plads. Man kan maaske sige: Men hvis man bliver paa den nuværende Plads, afskærer man sig fra Muligheden af at sælge noget væsentligt af det Areal, som Banegaarden nu indtager. Det er rigtigt, men jeg har altid haft den Tro, at en Fugl i Haanden er adskilligt bedre end ti paa Taget. Naar man bliver paa den nuværende Plads, kan man nogenlunde sikkert beregne, hvorledes Slutningsresultatet øko-

nomisk set vil komme til at stille sig. Saa er man ikke afhængig af de Tilfældigheder, som man uundgaaelig er udsat for med Hensyn til Konjunkturer og Priser, naar man skal til at sælge, forudsat altsaa, at det ikke kan gennemføres — hvad der maaske kan have sine Vanskeligheder — at faa en Overenskomst i Stand med Kjøbenhavns Kommune, hvorved Kommunen overtager det nuværende Banegaardsterræn for en Betaling af ca. 21 Millioner Kr. Altsaa, hvis Staten selv skal staa med Arealet i Haanden og efterhaanden skal til at realisere det, vil jeg anse det for langt det forstandigste for Statskassen at sige: Nej, den Hasard gaa vi ikke ind paa. Vi vide og kunne beregne, hvad det kan koste at opføre en ny Personbanegaard paa det Sted, hvor den gamle nu ligger, derved kunne vi frigøre en Del af Arealet, som kan afhændes, Resten beholde vi. Vi have altsaa ikke noget stort at sælge, men saa have vi kun en Udgift af saa og saa mange Millioner i alt. Der skal jeg blot gøre opmærksom paa, at de Projekter, som i sin Tid bleve indsendte til Kommissionen, begynde med en Totaludgift af 7 Millioner Kr. og derefter opad til i alt 27 Millioner Kr. Som bekendt er det Projekt, der er lagt til Grund for det Forslag, der nu foreligger for os, hovedsagelig det samme, som i sin Tid blev indsendt af den nuværende Generaldirektør for Statsbanerne, og som var beregnet til en Totaludgift af omtrent 22 Millioner Kr. Dette Projekt er, som bekendt, under de velvillige Behandlinger, som det har været undergivet i Generaldirektoratet for Statsbanedriften, kommet op til lidt over 34 Millioner Kr. til tekniske Arbejder, altsaa en Forøgelse af 12 Millioner Kr. Det tyder for mig altsammen paa, at hvis man vil gøre noget, der er økonomisk overkommeligt og økonomisk set nogenlunde forsvarligt over for vore Efterkommere, hvem det dog ikke kan være ligegyldigt, hvorledes man nu skalter og valter med Statens Midler og Statens Kredit, bør man se at komme bort fra de kolossale Summer og komme ned til noget, som vi Smaafolk nogenlunde kunne forsvare at regne med.

Dette siger jeg, som jeg har nævnt, ikke alene paa Grund af den uhyre Udgift, som Anlæget andrager, men fuldt saa meget paa Grund af Udsigten til at slippe for de enorme Driftsudgifter, som dette urimelige Anlæg uigenkaldelig vil kræve Aar efter Aar, saa længe Verden staar, medmindre man en Gang bliver saa klog,